

Io unquam tempore, certe hoc nostro opus es-
set, una cum litteris opificium addiscere: ut
islæ famelicæ ab hoc saturo nutrimentur.

III. Patres, in rebus historicis, quandoq; Scriptoris alicuius vetustioris verbis, non satis accurate expensis, abreptos, à vero devi-
âste, indicio est manifesto Historia Græcorum LXXII. (ut vocantur) V. T. Interpretum, ab ipsis descripta: in qua multa haud firmius co-
hærere, quām funem ex arenā contextum, di-
ligentes hujusmodi rerum æstimatores, de-
prehendunt: ut quidam non sine causâ dubi-
tent, an versio V. T. Græca LXXII Seniores
habuerit auctores?

IV. Magistratus Politicus potestatem,
jure Divino, non habet, subditas suos ad Rel-
igionem, vi externa, cogendi. Unde præcla-
rè Tatianus, oratione contra Græcos: προστάθε
Φόργε πλεῖν ὁ βασιλεὺς, ἐποιητὸς παρέχω. δελένειν ὁ δεσπό-
της καὶ ὑπηρετεῖν, τὴν δελεῖαν γνώσκω. Τὸν μὲν ἀνθρωπὸν
αὐτοπίνως ἡμητέον. Φοβητέον δὲ μόνον τὸν Θεὸν; εἰτις αὐτοπί-
νοις δὲ εἰν ὁρατὸς ὁ φθαλμοῖς, τέχνη τείλητο. τὰ τον μόναν
ἀρνεῖσθαι κελευόμενον, επιειδήσσημα, τεθνήξουσα δὲ μᾶλλον,
ἴνα μὴ ψέυσης καὶ ἀχάρεις διποδειχθῶ. id est: jubet
Rex tributa pendere, paratus exhibeo; dominus ser-
vire & ministrare, servitutem agnosco: homo enim
humano more colendus: timendus verò solus Deus,
qui